

راههای نجات از دام مدعیان ملاقات دروغین امام زمان (ع) چیست؟

ظهور منجی موعود یک اعتقاد عمومی در تمامی ادیان است. کتاب های مقدس آسمانی، چه آنها که بخشی یا تمام آنها وجود دارد و چه آنها که منقولاتی از آنان در کتاب های دیگر آمده است، بشارت داده اند که جهان در سیطره ظلم و فساد نمی ماند؛ بلکه جماعت صالحان به امامت "رهبر موعود" عدل و داد را در گیتی حاکم خواهند کرد.

ریشه دار بودن اعتقاد به مهدی و منجی، موجب آماده بودن مردم اعصار گوناگون برای پذیرش و تبعیت وی شده و می شود. از همین رو، این مفهوم موجب سوءاستفاده فریبکاران و شیادانی شده است که در طول تاریخ با ادعاهای دروغین، خود را مهدی یا از یاران او معرفی کردند تا از رهگذر عقیده پلک مردم به نیات آلوده خویش دست یابند. اتفاقاً بسیاری از این مدعیان، در نقشه خود موفق شده و به مقصود خود رسیده اند؛ چه مدعیان کوچکی که اهداف مالی و رمالی داشته اند، و چه مدعیان بزرگی که توانستند با این ادعا حکومت های عریض و طویل یا مذاهب منحرف دیرپا و گسترده ای برای خویش دست و پا کنند.

همچنین دشمنان اسلام و انسانیت که همواره در ترس از حاکمیت عدل و انسان کامل به سر می برند، از یک سو با ساخته و پرداخته کردن سوؤالمات و شبهات، تلاش دارند که یا اعتقاد به ظهور منجی را در دل آدمیان سست کنند؛ و از سوی دیگر با تحمیق رسانه ای و ساختن فیلم های سینمایی، چهره ای هولناک از آن مرد الهی بیافرینند!

در واکنش به اینگونه اقدامات، خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - در پایان هر هفته سلسله مطالبی متقن و مستدل در باب مهدویت - با عنوان "در انتظار منجی" - تولید و منتشر خواهد کرد؛ تا هم عرض ارادتی باشد به محضر امام زمان حضرت حجة بن المحسن المهدی (عج) و هم گامی باشد برای روشننگری درباره مسأله مهدویت در عصر هجوم غبارها و فتنه ها.

بحث این هفته، سخنرانی «حجت الاسلام و المسلمین حسن قائمی» کارشناس مباحث مهدویت در مورد آسیب شناسی مباحث مهدویت با موضوع «ملاقات گرایی» است. این سخنرانی در هفته جاری در مسجد امام حسن عسکری (ع) پردیسان قم ایراد شد.

متن سخنرانی استاد قائمی به شرح ذیل است:

بسم الله الرحمن الرحيم؛ از آرزوها و علایق همه ما شیعیان دیدن جمال دلربای مهدی فاطمه در عالم بیداری و خواب است. در این موضوع که مشتاق دیدن آن حضرت هستیم بحثی نیست و طبیعی است. بحث بر سر این است که آیا ما به دنبال ملاقات بریم یا نه؟ برخی با ادله ای قائلند که در عصر غیبت امکان ملاقات وجود ندارد این دیدگاه صحیح نیست و این ادله جواب داده شده است.

ویژگی های کسانی که امام زمان(عج) را ملاقات کرده اند

امکان ملاقات در عصر غیبت وجود دارد؛ اما با چند ویژگی:

اول: در اکثر ملاقات های انجام شده افراد با امام زمان (عج) ایشان را نشناخته اند؛ جز در برخی موارد خیلی خاص.

دوم: کسانی که آقا را دیده و به محضر ایشان تشریف داشته اند، لطف الهی بوده و هیچ ادعایی نداشته اند. به قول شاعر:

هر که را اسرار حق آموختند مهر کردند و دهانش دوختند

به خاطر اینکه صریح جمله ای که امام زمان(عج) فرمودند این است که: «و سیأتي شيعتي من يدعي الممشاهدة، أما فمن ادعى الممشاهدة قبل خروج المسفیانى والمصيحة فهو مفتر كذاب.» آگاه باشید هر کس قبل از خروج سفیانی و ندای آسمانی مدعی دیدار من شود، او دروغ گفته و افترا بسته است. با اینکه امام مهدی (عج) صراحتاً این جمله را فرموده اند متأسفانه عده ای در عصر غیبت مدعی ملاقات با ایشان هستند.

در دوران غیبت صغری و غیبت کبری نیز اشخاصی ادعای ملاقات با امام، و بالاتر از آن ادعای امام زمان بودن داشته اند. برخی دیگر ادعای نیابت و حتی مدعی همسری امام بودند. این ادعاها در طول تاریخ بوده و تکرار شده است. ریشه پذیرش این افراد از طرف مردم در جهل و بی اطلاعی آنها از نشانه ها و علائم ظهور است.

خاستگاه ادعای ارتباط با امام زمان(ع)

جهل و کم اطلاعی، شهرت طلبی، اختلالات روانی، کمبودها و کم توجهی های روحی و روانی در دوران کودکی و مرید بازی از علل ادعای ملاقات با امام زمان(عج) است و بهترین روش جهت ارضاء و پاسخگویی و جبران این کمبودها، ادعای ارتباط با حضرت مهدی(عج) است.

راههای نجات از دام مدعیان دروغین ملاقات با حضرت مهدی(عج)

1. قرآن و سنت؛ معیار تشخیص حق و باطل بودن سخنان و ارزیابی شخصیت یک شخص است.

این مدعیان از برخی آیات قرآن استفاده می کنند و می گویند فلان کار را انجام دهید، فلان دعا را بخوانید و غیره. بیشتر به دنبال جذب مشتری و سوء استفاده از افکار مردم ساده لوح هستند.

2. در دوران غیبت کبرا، امام زمان(عج) به هیچ عنوان نماینده و نایب خاص ندارند.

3. آنچه که از طریق خواب رحمانی و کشف و شهود عرفانی صحیح به دست می آید گرچه در جای خود ارزش والمایی دارد ولی برای دیگران حجت نیست.

امکان اینکه شخص، امام زمان(عج) را در خواب ببیند، وجود دارد؛ اما اولاً: کسی که ایشان را در خواب دیده به کسی اطلاع نمی دهد و ثانیاً فقط برای خود آن شخص حجت است.

4. مدرک خواستن از کسانی که توصیه های اخلاقی و نسخه های دینی ارائه می دهند.

مدعیان ملاقات نسخه های خاص پیچیده و انکار خاصی می گویند، که معمولاً سند و مدرکی ندارد و «من در آوردی» است.

5. مدعیان، سخنان باطل را در لابلای سخنان خوب و حق پنهان می کنند فریب ظاهر آنان را نخوریم.

همه صحبت های این مدعیان، اشتباه و غلط نیست؛ زیرا اگر چنین بود مردم سریع متوجه می شوند و معمولاً چند مطلب صحیح و خوب و روایت و آیه معتبر را بیان کرده و در لابلای آن حرف های کذب و دروغ خود را بیان می کنند و به خورد مردم می دهند.

6. خبر دادن از امور غیبی مربوط به زندگی یا برآورده شدن حاجت با توصیه و نسخه ای که او ارائه داده، دلیل بر حق بودن او نیست.

مدعیان ملاقات، معمولاً از عالم غیب خبر داده، از گروهی برای عوام فریبی استفاده کرده و یا حتی شیاطین را به تسخیر خود در می آورند و برای رسیدن به اهداف خود از آنها استفاده می کنند.

هیچ وقت خداوند از اسرار گذشته مردم پیش کسی خبر نمی دهد؛ زیرا خداوند ستار المعیوب است و اسرار افراد را برای احد الناسی فاش نمی کند. کسی که مدعی اطلاع از اسرار و گناهان دوران زندگی افراد است قطعاً از شیاطین در این مسیر کمک گرفته است و موارد متعددی از این مباحث دیده شده است. هر کس که از علوم غریبه و غیب خبر داد دلیل بر حقانیت وی نیست، اتفاقاً فردی که از سر زندگی افراد خبر می دهد در حال انجام فعل حرامی است و نشان از غلط بودن راه آن است.

7. لزوم تقلید از مرجع تقلید جامع المشرائط زنده و پیروی از ولی فقیه.

همیشه ارتباط داشتن با یک مرجع تقلید زنده و پیروی از راه ولایت فقیه کلید رهایی از این مشکلات و گرفتاری هاست. معمولاً مدعیان ملاقات می گویند که به سراغ مراجع و علما نروید زیرا علما دست این مدعیان را برملا می کنند.

این افراد معمولاً از افرادی با ظاهر موجه برای موجه جلوه دادن اعمالشان استفاده می کنند و از کائنات آنها مردم را به سمت خود می کشند و فریب می دهند.

8. کسانی که صرفاً از طریق دعا، انکار، اوراد و امثال آن به درمان دردها و گرفتاریها می پردازند کارشان بر خلاف سنّت الهی یعنی نظام اسباب و مسببات است.

در مورد انکار نیز که برخی افراد مدعی می گویند فقط شفای شما با این ذکر و به دست من است از یک اصل الهی فاصله می گیرند که خدا در نظام اسباب و مسببات، فقط از راهش وارد می شود و دعا، کمک کننده این اسباب است، دعا موثر است به شرطی که شخص حرکت داشته باشد.

چند نکته در مورد ملاقات :

الف : در دوران غیبت کبرا اصل بر عدم ملاقات است چرا که اقتضای غیبت همین است.

ب : قطعاً تا به حال افرادی به خاطر قرار گرفتن در شرائط اضطراری و توسّل به حضرت یا به خاطر طهارت نفس محضر ایشان مشرف شده اند ولی: اولاً : این تشرّفات به إذن و اختیار خود حضرت بوده

نه آنان؛ ثانیاً؛ در اغلب این موارد، موقع تشرّف حضرت را نشناخته اند؛ ثالثاً؛ از این قضیه برای مطرح نمودن خودشان هرگز استفاده نمی کردند.

در عصر غیبت کبری اصل بر ملاقات نکردن است. برخی جریان ها با سوءاستفاده از جریان ملاقات با امام زمان(عج) دنبال پایین آوردن شأن ایشان هستند. در عصر غیبت جز در موارد خاص و اضطراری امام زمان(عج) قرار نیست دیده شوند. آثار تخریبی افرادی که به دنبال ملاقات با امام زمان(عج) هستند و موفق نمی شوند معمولاً به دو شکل است: یا کلاً منکر وجود امام زمان(عج) می شوند و می گویند اساساً امام زمانی وجود ندارد و وجود ایشان دروغ است. یا می گویند ما خیلی ناخلمص و ناپلک و بی لیاقت بودیم که نتوانستیم ایشان را ببینیم! و در نتیجه دچار افسردگی و مرض و دارو و درمان می شوند.

ج: تشرّف محضر امام زمان(عج) نعمت بزرگ الهی است و آرزوی هر شیعه ای است؛ اما ما مأمور به تلاش برای دیدن حضرت نیستیم بلکه مأمور به تقرّب به او هستیم با انجام واجبات، ترک محرّمات و رعایت آداب و اخلاق اسلامی.

ما در هیچ روایتی موظف به دیدن امام زمان(عج) نشده ایم. حتی در ادعیه ای مثل «دعای عهد» که آرزوی ملاقات می کنیم باید فرازهای قبل و بعد آن را دقت کنیم، ما دنبال ملاقات آن حضرت در حکومت ایشان هستیم و آرزوی حضور در حکومت حضرت و دیدن ایشان در عصر ظهور را داریم. ما باید دنبال انجام وظیفه خود در عصر غیبت باشیم و از کجا معلوم که دیدار با حضرت به سود ما و یا به صلاح ما باشد؟ صرف دیدار حضرت که مشکلی را حل نمی نماید. مگر مردم مدینه 23 سال با پیامبر(ص) نبودند؟ پس چرا به جز عده ای از آنها ولایت حضرت علی(ع) را قبول نکردند؟

چه بگویند امام زمان(عج) امروز می آید، یا فردا و چه در آینده نزدیک یا دور، وظیفه من به عنوان یک منتظر واقعی هیچ فرقی نمی کند. هرکس باید وظیفه خودش را به نحو احسن انجام دهد. آن وقت خود حضرت مهدی(عج) به ما سر می زند؛ و نمونه هایی از این سر زدن ها، مقدس اردبیلی و علامه بحرالعلوم می باشند.

نکته بعد اینکه کسانی که توفیق تشرّف پیدا کردند یا به خاطر اضطرار بوده و با تمام وجود امام زمان(عج) را خواسته اند و یا به خاطر پاکي نفس و طهارت باطنی بوده است. اما همه این تشرّفات به اذن خدا و اذن امام زمان(عج) بوده و هیچ کدام به اختیار افراد نبوده است و در اکثر تشرّفات آقا را نشناخته اند و کسانی که به این تشرّفات نائل شدند، دنبال سوء استفاده از آن نبودند.

آسیب های ملاقات گرائی

- 1 - به وجود آمدن تزلزل اعتقادی به خاطر عدم موفقیت؛
- 2 - گرفتار توهّمات و خیالات شدن؛
- 3 - فراهم شدن زمینه برای شیّادان و فرصت طلبان؛
- 4 - باز ماندن از رسالت و وظیفه اصلی یعنی زمینه سازی ظهور.

وظایف اصلی منتظر امام زمان(عج)

وقتی وظایفمان را درست انجام دهیم، گرفتار آسیب های ملاقات گرائی نمی شویم. وقتی کسی دچار این آسیب شود در اعتقاداتش متزلزل می شود؛ زیرا به ملاقات آقا نمی رسد و فراموش کرده که اصلاً قرار نیست هرکسی آقا را ببیند. همچنین از وظایف اصلی منتظر که اولین و مهمترین آن معرفت امام، دوم محبت امام و سوم اطاعت امام است، باز می ماند.

نمونه ای از مدعی دروغین ملاقات با امام زمان(عج)

به طور مثال یکی از مدعیان ملاقات با امام زمان(عج)، شش سال بیشتر درس حوزه نخوانده بود و با امام جماعتی، استخاره، اذکار و تعبیر خواب مردم را به خود جلب می کرد. یکی از ویژگی های این شخص این بود که در مراسم ها اذکار خاصی می گفت، که دیگران آن را نمی گفتند مثلاً در سینه زنی در شور می گفت: «انا سائل سائل جعفر» یا «انا عطشان عطشان جعفر». و منظور وی از جعفر، امام جعفر صادق(ع) بود. ویژگی بعدی این فرد صدای خوب او بود و در نتیجه طرفدارانی برای خود جذب کرده بود.

این مدعی دروغین در سخنرانی خود می گفت که اولین شرط برای رسیدن به امام زمان(عج) باور من است. همچنین من نایب و مأمور مستقیم آقا هستم.

نکته جالب این است که پس از دستگیری، این مدعی دروغی به جرم های خود اعتراف کرد و نحوه مجذوب کردن مردم به خود را توضیح داد. وی در اعترافات خود گفت: «ما از طرف کشورهای غربی و آقای نوری زاد - ضد انقلاب معروف - حمایت می شدیم.» جرج بوش رئیس جمهور وقت آمریکا نیز پس از دستگیری این فرد رسماً اطلاعیه داد و از او حمایت کرد. همچنین از سازمان بین الملل حقوق بشر نیز فرستاده ویژه ای برای بررسی وضعیتش به ایران فرستاده شد.

وجه مشترک مدعیان ملاقات

وجه مشترک بیشتر مدعیان دروغین ادعاهایی نظیر: «نزدیک بودن ظهور»، «من تنها نایب امام هستم»، «زمان و فرصت دیگری برای ظهور باقی نیست»، «علامت های ظهور را من مشاهده می کنم»، «من از زمان ظهور خبر دارم» می باشد و علت استفاده از این ادعاها این است که مشتاقان امام زمان(عج) جذب این حرف ها و افراد شوند و اینان به اهدافشان که فریب مردم و غفلت از امام زمان(عج) است، برسند.